

Dér Dániel és Pálmai Vencel

A Kékes előtti sípályán

próbálta az időjárást megjósolni, miközben hallható volt a Kossuth Rádió műsora, benne az OKT 50 túráról készített interjú. Galyatetőre érve, a kilátó előtt utolérte a csapatot az eső. Sietve betértek a Gertrúd pihenőházba, ahol egy bögre forró tea mellett melegedtek. Mindenki magára öltötte esővédő szerelését, és a lassan csendesedő esőben folytatták útjukat. A következő megálló a Vörösmarty turistaház volt, ahol pogácsával és meleg teával várták a túrázókat. Mátraházán a Naphimnusz parkban sétáltak végig, majd a túra legmeredekebb része következett. Itt a csapat szétszóródva próbálta meghódítani Magyarország legmagasabb pontját, a Kékestetőt. A csúcra érve fotózkodás volt. Nagy Laci bácsi, a Városi Természetbarát Bizottság

elnöke is megérkezett, majd Simon Péter, a Kékes Turista Egyesület képviselőjében köszöntötte a túra résztvevőit. Fáradtan, de jókedvűen tértek be a Tető étterembe, ahol gulyással és palacsintával fogadták a vándorokat a Kékes TE felajánlásaként.

A hetedik szakasz második napján, július 26-án a mátrai „hullámvasutazásra” Kékestetőn, a szanatórium főbejárata előtt gyülekeztek a résztvevők. A csapat Vörös Tamás túravezetővel az élen, szemerkélő esőben, nyolc óra után néhány perccel indult útnak. Sas-kőn, Disznó-kőn a nagy köd miatt csak egymást látták a mindenre elszánt túrázóknak, akik kicsit távolabb mentek, azoknak már csak a hangjukat lehetett hallani. Közben az eső folyamatosan hol szakadt, hol sűrű apró cseppekben hullott, a talajt alaposan fel-

Mátrai ködben

Térképolvasási gyakorlat

